

הקומוץ את המנחה פרק שני מנחות יד.

עין משפט נר מצוה

- 1 א מ"י פ"ו מלכות
- 2 פסוקים הלכות טו
- 3 ב מ"י שם הלכה ט
- 4 א ב מ"י שם הלכה ד
- 5 ד מ"י שם הלכה ט

שיטה מקובצת

6 שיגל בשתיין אלא אימא
 7 והתנן ג' שם פ"ב כ"ב
 8 מאיר קא אתי ותו לא מאיר
 9 ת"ש ר' אלעזר אומר:
 10 פניגל (ובחיים דף מד
 11 ע"כ) 12 ביה בבביתא
 13 תיובת דפניגל דרבי יצחק
 14 פיגל בירך שמאל במקום
 15 והתנן ג' שם פ"ב כ"ב
 16 פניגל בידו בלא 17 משהיה
 18 היכי מצטרפי 19 בשתיין
 20 דשמעיה דקאי אהלוח:
 21 בשתיין וקאי אכבשבי
 22 ואפילו כו': 23 גמי בבבית
 24 לבנות: 25 והמיר דבין:
 26 דמפליגן בחביו:
 27 והכבשבי הו"ד המיר
 28 מאו לעולם דשמעיה:
 29 בבבית מהן לא:
 30 מרקאמר הכא עד שיגל
 31 בשתיין הו"ד ושאר במקום:
 32 והפרוב והלקטיר הקטרת:
 33 כרת דרם: 34 שחוקמין
 35 הוא המהיר או למחביו כגון
 36 אימורו בהמה שדם הוא
 37 המהיר: 38 והמהיר כמפצתו
 39 תרין: 40 כבודו עין
 41 תוספת (ובחיים דף כ"ב ע"כ)
 42 קשה דאמרינן פסוק ביש
 43 פיגול ונתלמו וזו נבי
 44 מוחב פקע פיגולו ממנו
 45 לנפול דהו"ד ירעו וא"כ
 46 בלא שלמים נמי ירעין דאין
 47 בהן פיגול ואמר ר"י
 48 דאצטרין שפיר למגמר
 49 משלמים דס"ד אמינא מיר
 50 שחוקמין הוא חייב בבבית
 51 כבולו קרב המהיר כמפצתו
 52 רכך לי קודש כלי לקומץ
 53 בהקרבן קומץ שיריים לענין
 54 נזר וטמא שהיה לא יחזיר
 55 כלום על השירים בבבית
 56 וטמא עד שיקרב הקומץ ועל
 57 הקומץ הוא חייב בבבית
 58 וטמא מיר שחוקמין כבלי
 59 כרתו במטילה (פ"ב) או:
 60 לאו דגמירין משלמים הוה
 61 אמינא ומשום פיגול מיר
 62 יחייבו מיר שחוקמין כבלי
 63 להכי אצטרין למגמר דאין
 64 הקומץ חייב כרת משום
 65 פיגול כלל מהר"ב: 66 ע"י
 67 תוס' (ובחיים מ"ב ע"כ):
 68 דין משנה דתיר וזהו קתי:
 69 כפי ענפן. ג' לין ולא
 70 נזרוא דהוא לקמן לא מצי
 71 לאשכוחי טימא למלוהא
 72 דרבא לא משנה ולא
 73 מברייא או גרסיתן ליה
 74 ליתיה מיניה טימא עכ"ל
 75 ה"ר:

פיגול בדבר הנעשה בפנים דא פיגול. הא דל"ר יוסי גופיה צפקר
 המזקין (יב"ט נד: וס) כה"ג זיוה"כ יוכיח דכי אמר פיגול
 מהימן לאו דוקא אלא פסול וכי הו"ל גוונא צפקר דזמינ' (דף יד: וס)
 גמרא ר"ש משכר צהילון דלמנר ר"ש בן לקיש מורה ר"ם צהולכת
 טעמות הפנימיות כו' ופריך והאלמר
 ר"ש כל שאינו על מזבח החילון כו'
 ומשני מודה היה ר"ש לפסול מקו"י כו':
 הקומוץ והלבונה. הקשה בקוונט'
 פשיטא דקומץ לא מייחב
 עליה כרת משום פיגול דהא אי אכיל
 מיניה פקע ליה פיגוליה שהרי לא קרב
 הממיר ומירך כגון שהולת האור
 צרונו ב"ל דחשיב כמון לקרב דלאור
 לקמן (דף יד: כו): מאימתי ממיר שיריים
 צאכילה משהולת האור צרונו וקשה
 לפי דאי הולת האור צרונו פקע פיגול
 ממנו ואפי' פלגיה ממתית הארעא
 ופלגא אסקי' למערכת ומשלה צו האור
 מסקינן ליה לכתלה דלמנר צסוק
 פרק צ"ג ע"ב (ובחיים דף מג: ט):
 והלבונה. צפקר צ"ג (גס זה
 שס.) פשר משום

אלא אי אמרת תרי גופי ניהו מי מצטרפי הא
 מני רבי הוא דתניא "השוהב את הכבש
 לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבירו לאכול
 חצי זית מחלה זו" רבי אומר אומר אני שזה
 כשר טעמא דאמר חצי חצי אבל אמר
 כות משתיין מצטרף ורבי אליבא דמאן אי
 אליבא דרבנן אפי' באחת מהן נמי (ט) אי
 אליבא דר' יוסי הדרא קושיין לרובותיה לעולם
 אליבא דרבנן ולא תימא עד שיפגל בשתיין
 אלא (ט) [אימא עד שיפגל] בשניהן ואפילו
 באחת מהן ולאפוקי מדר' מאיר (א) דאמר
 מפגלון בחצי מתור קמ"ל דלא אי הכי מאי
 לעולם אי אמרת בשלמא בשתיין ובשניהן
 ורבי יוסי היא ולאפוקי מדר"מ ומדרבנן קאתי
 היינו דקאמר לעולם אלא אי אמרת אבנר
 ולאפוקי מדר"מ (ט) מאי לעולם ועוד הוא אמר
 רב אשי ת"ש (רבי ט) אומר משום רבי יוסי
 פיגול בדבר הנעשה בחוץ פיגול בדבר
 הנעשה בפנים לא פיגול כיצד היה עומד בחוץ
 ואמר הריני שוחט ע"מ להוות מדמו למחר לא
 פיגול שמוחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים
 היה עומד בפנים ואמר הריני מוה ע"מ להקטיר
 אימורין למחר ולשפוך שיריים למחר לא פיגול
 שמוחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ היה
 עומד בחוץ ואמר הריני שוחט ע"מ לשפוך
 שיריים למחר ולהקטיר אימורין למחר פיגול
 שמוחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ
 לשפוך שיריים לאיפגולי מאי אלימא
 לאיפגולי דם דם מי מופגל והתנן (א) אלו
 דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול הקומץ
 והלבונה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת
 נסכים ומנחת כהן משיח והדם אלא פשיטא
 לאפגולי בשר השתא ומה התם דלא חשיב
 ביה בבשר גופיה א"ר יוסי מופגל דלא דחשיב
 ביה (ט) בובה גופיה א"ר כ"ש (ט) דפגול בירך
 ימין פיגול בירך שמאל ועוד האמר רבינא
 תא שמע הקומוץ את המנחה לאכול
 שיריה או להקטיר קומצה למחר מודה רבי
 יוסי בוו שפיגל וחייבין עליו כרת להקטיר
 קומצה לאיפגולי מאי אלימא לאיפגולי
 קומץ קומץ מי מופגל והתנן (ט) אלו דברים
 שאין חייבין עליהן משום פיגול הקומץ
 כו' אלא פשיטא לאיפגולי שיריים השתא
 ומה התם דלא חשיב בהו בשיריים גופיה
 מופגלי

אלא אי אמרת. גבי יריכות דמחד גופא אמו תרי גופי ניהו ואס
 פיגל חו' זו בלא זו לא נתפגלה זו גבי חלות כי ערנן לאכול כוית משתיין
 (א) מי מלטרפי מי מהניא עירוב מתשבתו למהיה חד גופא טפי ממחיר
 וצב דלג מהיה ליה לירכות (א) רבי היא. ור' יוסי לא חייבי הכו' ולא
 תקשי לרז הונא: לאכול חצי זית
 מהלג זו. למחר: שזה כשר. להקטיר
 אימוריו ולאכול כשר דהא לא חישב
 אלא חצי אכילה בחצי ממיר: אבל אמר
 כוית משתיין. דערנן לחלות במחשבתו
 ואמר ככל אחד ואחד מן הכבשים
 הריני שוחט ע"מ לאכול כוית משתיין.
 [למחר] מלטרפי: ורבי אליבא דמאן.
 אמרת להא ממתינת דקתני לעיל (א):
 לעולם אינו חייב עד שיפגל בשתיין
 בזוית בשתיין אין צלחת מהן לא:
 אלא אליבא דרבי יוסי. אמרה וקמי
 דלטרפי: דלוי אמרת בשלמא יריכות
 חד גופא הוא כו' כדאמרינן לעיל
 (דף יג:): לעולם אליבא דרבנן.
 והקשיא לך אפי' צלחת מהן נמי לא
 מינה בשתיין (א) דהא דלוי אפילו צלחת
 צלחת מהן נמי: אלא אימא עד שיפגל
 צנייטס. (א) הכבשים ואפילו בזוית
 דשטח צ' כבשים ע"מ לאכול כוית
 מחלה אחת או מצ' לכות אבל אם
 חישב בכבש אחד לאכול כוית אחד
 מן החלות ובשמיטת האחר לא חישב
 לא הו פיגול דאין מפגלין בעבודת
 חצי ממיר: ולאפוקי מדר"מ דאמר.
 צסוק דמתי' מפגלין בעבודת חצי
 ממיר דקתני שטח אחד מן הכבשים
 לאכול שתי חלות למחר ר"מ אומר
 פיגול וחייבין עליו כרת. ואי קשיא
 הקומץ הא המנחה אמאי פוסל
 במחשבתו עד עבודת חצי ממיר הוא
 דהאיכא נמי (ב) לבונה מרין צקמליה
 ודאי עבודה שלימה היא דהא ליכא
 קמליה לבונה מדע דהא צהקטרת
 קומץ אם חישב לאכול שיריים למחר
 פלגי רבנן ואמרי (א) כיון דליכא נמי
 הקטרת לבונה לא חשיב הקטרת
 קומץ לפגל דקתני ממתינת פיגול
 צהקטרת קומץ ולא לבונה כו' (דף
 טו.) וחכ"א אין פיגול עד שיפגל בכל
 הממיר. ואי קשיא הא אוקימנא ברש
 פירקין (לעיל יג.) לכ"ע (א) מפגלין בחצי
 ממיר דקתני הקומץ ע"מ להקטיר
 קומצה למחר מודה ר' יוסי כו' והרי לא
 חישב אלא על חצי ממיר על הקטרת
 קומץ לאו פירכא היא דלא דמי להאי
 דהא דהתם חישב על חצי ממיר צשעת
 עבודה שלימה והאי חישב צשעת
 חצי עבודה כגון שחיטת אחד מן
 הכבשים: (א) (ט) לעולם. משמע דמפיק
 ממיילתא טובא: ורבי יוסי היא.
 דלמחר במתינתו צשמיהן אין אבל

- 6) ונכר לקמן טו: ט) (ט) י"ק.
- 7) נקטתין פ"ג ור"י.
- 8) מוספתא דנחמיה פ"ב י"ב
- 9) וצמיח מ"י ט"ז.
- 10) מ"ב: 11) לטנרף ס"ד. י"ק.
- 12) לקמן טו. פ"ש.
- 13) ומקאמר הכא וצמתיין
- 14) דנמנע אף בשתיין ס"ד.
- 15) י"ק מ"ו. (א) הכין
- 16) ס"ד חצי מ"ה לחות ט'
- 17) הפוכות ס"ד חצי מ"ה
- 18) להקטיר חשורין דהקטרת
- 19) חשורין כו' כ"ב. י"ק. ג) גבי
- 20) י"ק. (ט) ור"י תוס'
- 21) כרמות ד' ד"ה קמץ וצמתי'
- 22) וצמיח מ"י ד"ה הקומץ.
- 23) וצמיח י"ק. (ט) ור"י
- 24) מוספתא דנחמיה פ"ג י"ב
- 25) הלכותה (ט) י"ק מ"ו וכו'
- 26) דקן משנה דקתני והנסכים
- 27) כו'.

הגהות הב"ח

- 6) גמ' צלחת מהן נמי
- 7) אלא אליבא דר' יוסי:
- 8) ר"ש ד"ה מאי לעולם
- 9) לעולם משמע:

מוסף רש"י

פיגול בדבר הנעשה בהן
 בחוץ. הפעולה שהיה עובד
 נעשה והאכלה משמע
 עלה על משעב עורה אם
 פיגול ואם משעב עורה אם
 לא פיגול וקמי' ליה עטמא
 מקדש. הריני שוחט.
 שירי חשיטה בעורה הוא
 וכן חוץ דהא עורה היא
 להוות דמו למחר. הרי
 חישב על אכילה מחמת
 פנים הריני מוה. על
 הפרכת או על מזבח הפנימי
 שו' הוא ויקמן נתפגלת על
 מנת לשפוך שיריים.
 המנחה היא מזבח החילון
 דמנחה כו' משמע לא
 פיגול מפני שמשעב היתה
 צשעת עבודת פנים (ובחיים
 טו.) אלו דברים שאין
 חייבין עליהם. כרת
 חייבין משום פיגול
 הקומץ. אם קמץ לאכול
 שיריים למחר ומתפגלה
 המנחה אין האכלת את
 הקומץ צבחה שאין הפיגול
 הל' אלא על דבר שיש לו
 ממירין חלמים והקומץ אין
 אחר ממירין כו' הו' ממיר את
 המנחה וכן לבונה וכן פוסל
 (ובחיים טו.) ומנחת
 הכהנים. טלה כלל ואמר
 יקנאמל לזמן אין אחר
 ממירה. ומנחת כהן
 משיח. חמתי כהן גזול
 משקרי ככל יוס מחתיה
 צבקה ומתחלה צבד (וקחל)
 ודרם. הוא הממיר
 (ובחיים טו.)

צלחת ב"ו לא מתפגלה חצירתה: ולאפוקי מדר"מ. דלמנר מפגלין בעבודת חצי ממיר (ט) מדקאמר הכא (א) וצמתיין היינו דקאמר
 פיגול אף צשתיין: ולאפוקי נמי מדרבנן. דלמרי צמתינתו פיגול צלחת נתפגלה חצירתה (ט) (מדקתני הכא וצמתיין) היינו דקאמר
 לעולם דמשמע ועליו אפי' פיגול צשתיין: פיגול צבדה הנשעב בחוץ כו'. גבי פריש הששעפיש ושתייט
 הנשעפיש כחבי צמורת כהנים (א) סוף פירקין (א) צפרטת פיגול צו את אהרן' להוות מדמו על הפוכות (א) הקטרת אימורין על מזבח החילון: לשפוך
 שיריים. שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החילון: לאיפגולי מאי. מה יאכל מאותו פך שיתחייב כרת משום פיגול: לאיפגולי
 דס. כלומר דהאי דקתני פיגול צדס קאמר שאס יאכל כל הדם שבגוג יתחייב צ' טעמות אחת משום כרת (א) לן ואחת משום כרת
 דפיגול: הקומץ ולבונה. דמנחת ישראל והקטרת כו' דכל הנך אין להם ממתינן שס ממתינן אחרים וקיימא לן (ל) (לקמן דף יד) דאין
 פיגול אלא צבד שיש לו ממתינן או לאדס כגון שירי מנחה שהקומץ (ב) ממתינן או למנחה כגון אימורי שדמם כהנים שם ממתינן ליקרב
 דגמרינן משלמים דכתיב צהו עיקר פיגול מה שלמים דבר שיש ממתינן לאדס ולמנחה שזריקת דס ממיר האימורין ליקרב והבשר
 ליאכל אף כל דבר שיש לו ממתינן או לאדס או למנחה לאפוקי הנך דאין אחר ממתינן. ואי קשיא פשיטא דקומץ לא מייחבי
 עליה כרת משום פיגול דהא כי אכיל מיניה פקע ליה פיגוליה שהרי לא קרב הממיר (א) מרין כגון שהולת האור צרונו דחשיב כמאן
 דקרב כדאמרינן לקמן (דף יד: כו): קומץ מאימתי ממיר שיריים צאכילה משהולת האור צרונו דלא חשיב ככשר אלא כשירי הדם:
 מיפגלי